

3. Маслов В.И. Теория и технология организации непрерывного повышения функциональной компетентности руководителей школы/ В.И. Маслов. – К., 1991. – 430 с.
4. Михеев В.И. Моделирование и теории измерений в педагогике: научно-методическое пособие/ В.И.Михеев. – М. : Высшая школа, 1987. – 200 с.
5. Моделирование педагогических ситуаций: проблемы повышения качества и эффективности общепедагогической подготовки учителя / Под ред. Ю.Н. Кулюткина, Г.С. Сухобской : [науч. – метод.пос.] – М. : Педагогика, 1981. – 120 с.
6. Новиков А.М. Методология образования / А.М. Новиков. – М : Эгвес, 2006. – 488 с.
7. Національна доктрина розвитку освіти у XXI столітті// Освіта України. – 2001. – №1. – с. 22-25.
8. Універсальні виміри української культури / НАН України. Укр. філос. фонд. Центр гуманіт. освіти. Одеська філія. – Одеса : Друк, 2000. – 216 с.

The article is devoted to the problem of creating the models of morally-aesthetic education of junior schoolboys by the facilities of folk musical creation. The technology of the design of the educational systems is described. The features of influence of the folk music on moral and aesthetic education of students of primary school are shown.

Key words: *morally-aesthetic education, pedagogical model, educational-educative work, juniour schoolboys, folk musical creation.*

УДК 378.016:78+792

Борисова Т.В., Аліксіичук О.С.*

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ОБІЗНАНОСТІ СТУДЕНТІВ У ГАЛУЗІ МУЗИЧНО-ТЕАТРАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ

Стаття присвячена висвітленню методичних засад та змістових концепцій формування теоретичної обізнаності майбутніх учителів музики у царині педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів.

Ключові слова: *естетичне виховання, музичний театр, школярі, теоретична обізнаність, спецкурс, методика.*

Відповідно до визначених сучасною освітою пріоритетів, першочерговим і стратегічним завданням шкільної мистецької освіти є максимальне зосередження усіх наукових зусиль і художньо-методичного потенціалу на віднайденні ефективних інструментів естетико-виховного впливу на учнівську аудиторію. Музичний театр в силу своєї поліхудожньої органіки і надзвичайної актуальності у нинішньому соціокультурному просторі об'єктивно виступає досить могутнім механізмом, здатним оптимізувати процеси естетичного розвитку підростаючого покоління й спрямувати інтелектуальні й духовні ресурси дітей та молоді в річище повсякчасного прагнення до ідеалів краси й досконалості. Саме тому дослідження різноманітних аспектів проблеми підготовки сучасного учителя мистецтва, здатного на належному рівні забезпечити перенесення надбань художньої культури людства, зокрема її музично-театрального сегменту, у площину особистісного художньо-естетичного тезаурусу особистості школяра, набуває особливої актуальності.

Сучасна мистецько-педагогічна думка презентує широкий спектр наукових матеріалів, що ґрунтовно досліджують різноманітні аспекти проблеми застосування музичного театру у школі, висвітлюють наукове бачення ефективних алгоритмів педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів тощо. Так, опираючись на наукові засади мистецької освіти

* © Борисова Т.В., Аліксіичук О.С., 2012

і поліхудожнього виховання (Л.Масол, Н.Миропольська, О.Шолокова) та теоретико-методичні ідеї дослідників художньо-естетичного виховання та музично-театральної діяльності дітей (Т.Гризоглазова, О.Комаровська, Л.Хлебнікова), сучасна школа здійснює досить результативний поступ в плані використання музично-театральних засобів у навчально-виховному процесі. Ланка вищої педагогічної освіти, в свою чергу, володіє значними науковими напрацюваннями в царині підготовки учительських кадрів до застосування у своїй професійній діяльності театральних засобів (В.Абрамян, Л.Дубини, І.Зязюна, Н.Миропольської). Однак, належно оцінюючи внесок визначених науковців у вирішення досліджуваної нами проблеми, відзначимо, що проблеми теоретичної підготовки студентів у галузі педагогічного керівництва саме музично-театральною діяльністю досі не піддавалися спеціальному вивченню й потребують ретельного опрацювання.

Мета статті полягає у висвітленні орієнтовної змістової конструкції навчального матеріалу та визначенні методичних засад формування теоретичної обізнаності студентів у галузі педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів.

Здійснивши ретельний аналіз навчальної документації на предмет виявлення й вивчення дисциплінарних ресурсів, здатних в будь-якій мірі забезпечувати процеси осягнення студентами музичних спеціальностей теоретичних основ педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів, було з'ясовано, що чинні навчальні плани підготовки фахівців музично-педагогічного напрямку містять окремі дисципліни, які цілком об'єктивно можуть в той або інший спосіб сприяти формуванню теоретичної обізнаності майбутніх учителів у царині педагогічного керівництва учнівською музично-театральною діяльністю ("Методика музичного виховання", "Історія музики", "Українська музична педагогіка", "Сценарні основи і режисура шкільних музично-виховних заходів" тощо). Однак, слід вказати, що теоретичні відомості, які подаються в процесі вивчення цих курсів, є розрізненими, не передбачають концентрацію матеріалів у площині суто музично-театральної творчості учнів та організаційно-методичних засад педагогічного керівництва естетичним вихованням школярів засобами саме музичного театру, відсутнім і цілком виправданим з огляду на загальні стратегії вивчення цих дисциплін є бачення провідної у контексті досліджуваної проблеми педагогічної задачі: формування теоретичного підґрунтя музично-театральної складової майбутньої професійної діяльності майбутнього учителя музики.

Відповідно до висвітлених вище міркувань, ми вважаємо професійно вмотивованим й педагогічно доцільним впровадження у навчальний процес підготовки студентів музичних спеціальностей лекційного курсу на елективних засадах „Основи педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів”, який, на наше глибоке переконання, у повній мірі забезпечуватиме потребу у формуванні міцного теоретичного підґрунтя майбутньої педагогічної діяльності учителя музики – керівника учнівської музично-театральної творчості.

Мета такого спецкурсу полягає у набутті нових і систематизації здобутих в процесі вивчення різноманітних дисциплін, передбачених навчальними планами підготовки фахівців музично-педагогічного профілю, знань, які забезпечували б майбутню фахову теоретичну компетентність та вільну орієнтацію в інформаційному просторі майбутніх керівників дитячої музично-театральної творчості.

Цей спеціальний курс містить інформативно-теоретичний матеріал декількох дисциплін, а саме: мистецької педагогіки, психології, художньої культури, методик викладання фахових дисциплін та музичного виховання, передбачених навчальним планом, а також історії та теорії театру, вивчення яких не входить до переліку навчальних дисциплін, пропонованих до вивчення студентам музично-педагогічних спеціальностей.

Головний акцент при відборі матеріалу для змістового наповнення робиться на встановленні логічних зв'язків різноманітних галузей знань і пошукові шляхи активізації процесу оволодіння студентами єдиним баченням мистецько-педагогічної задачі.

Спеціальний лекційний курс „Основи педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів” віддзеркалює актуальні проблеми теорії підготовки студентів до означеної діяльності. Відповідно, навчальний матеріал містить різноманітні теоретичні аспекти мистецтва музичного театру, окремі питання психології музично-театральної творчості та сприйняття музичних театралізацій, специфічної музично-сценічної та музично-педагогічної методології, історії та теорії використання музично-театральних засобів у педагогічному процесі. Відтак, теоретична підготовка майбутніх керівників музично-театральною діяльністю школярів ґрунтується на трьох основних компонентах знань – з мистецтвознавства, психології, педагогіки.

Знайомлячись із основами керівництва музично-театральною діяльністю школярів, студенти мають з'ясувати питання щодо історичних витоків та еволюційних процесів музичного театру; художніх засад музично-театрального мистецтва; жанрових різновидів музичного театру; методології творення музичних театралізацій; психології ігрової діяльності; психології музично-театрального виконавства; особливостей сприйняття мистецтва музичного театру; використання музичних театралізацій у вихованні школярів; передового досвіду музичної педагогіки із запровадження музично-театральної діяльності у процес естетичного виховання учнів; основних методів педагогічного керівництва музично-театральною творчістю учнів.

У процесі осмислення методики викладання названого спецкурсу ми дійшли висновку, що вивчення представленого вище обсягу теоретичного матеріалу, не підпорядковане безпосередньо вирішенню конкретних, орієнтованих на майбутню фахову діяльність студентів у площині керівництва музично-театральною діяльністю школярів педагогічних завдань, є малоефективним. У зв'язку з цим у процесі конструювання навчального матеріалу варто здійснювати спеціальне підпорядкування мистецтвознавчої тематики певним педагогічно-методичним завданням, які гіпотетично поставатимуть перед майбутніми організаторами та керівниками музично-театральної діяльності учнів.

Висвітливо особливості змістових концепцій та методичних аспектів окремих тематичних розділів.

Так, основна мета першого тематичного розділу теоретичного спецкурсу „Основи педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів” полягає у розширенні інформаційної обізнаності студентів щодо сутності, змісту та специфіки мистецтва музичного театру. На лекційних заняттях цього інформаційного блоку має відбуватися знайомство студентів із музичним театром як соціокультурним феноменом, його визначальними художньо-естетичними рисами, важелями виховного впливу на особистість, історією розвитку музично-театрального мистецтва. Особливе місце варто відводити питанням філософського осмислення музичної драми, взаємодії та взаємовпливу різноманітних видів мистецтв у синтетичній структурі музично-театрального мистецтва, характеристиці основних музично-театральних жанрів, специфіці музично-театральної режисури, сценаристики та виконавства.

Наведемо приклад орієнтовної змістової конструкції та методичного вирішення теми „Художньо-естетичні засади музично-театрального мистецтва”.

Головна педагогічна мета вивчення такого матеріалу – досягнення розуміння студентами сутнісних ознак мистецтва музичного театру, одна із яких полягає у репрезентації музичного образу засобами театральної дії. Педагогічно виправданим і методично значущим є висвітлення на початку лекційного заняття відомих історико-мистецьких фактів застосування театрального ефекту в процесі музичного виконавства. Так, доцільним є приклад використання такого ефекту видатним австрійським композитором Й. Гайдном у його знаменитій „Прощальній” симфонії зі свічками. Також студентам варто знати, що в сучасному музичному мистецтві існує так званий феномен інструментального театру, який, зокрема, виявляється як: елемент театралізації здійснюється за ініціативи артистів-виконавців або закладається безпосередньо композитором у драматургію музичного твору, про що зокрема засвідчують

окремі режисерські ремарки щодо рухів виконавців та їх дій у авторських музичних партитурах. Внаслідок подачі цих фактів студенти перш за все усвідомлюють, що підсилюючи театральню-візуальне начало суто музичного матеріалу композитори та виконавці намагалися підсилити естетичний вплив музичного твору на слухацьку аудиторію, збагатити враження слухачів. Такий методичний підхід здатен забезпечити стимулювання інтересу студентів до подальшого деталізованого вивчення матеріалу з питань репрезентації музичного образу засобами театральної дії.

Для забезпечення ефективності сприйняття студентами лекційного матеріалу з питань синтезу різноманітних видів мистецтв у музичному театрі варто, керуючись свідченнями видатних філософів, культурологів, мистецтвознавців та культурних діячів, акцентувати факти надання ними музичній виставі статусу найвищого щаблю синкретизму театру.

Доцільно вказати майбутнім керівникам учнівської музично-театральної діяльності, що музичний театр розглядається у системі театральних жанрів як найбільш довершена форма синтезу мистецтв як у художній творчості, так і у її впливі на художній світ людини.

Така специфіка конструювання фактажу лекції не лише сприяє розширенню обсягу інформативної компетентності студентів, але й, завдяки опорі на певні зразки виявлення глибокого інтересу до музичного театру та надання йому високого статусу відомими представниками музичної мистецької спільноти, поглиблює загальну позитивну мотивацію майбутніх учителів музики щодо запровадження мистецького арсеналу музичного театру у шкільний естетико-виховний процес.

Основна мета запровадження у змістову структуру спеціального курсу лекції на тему „Методологія постановок музичних драматизацій” полягає в ознайомленні майбутніх фахівців з естетичного виховання школярів засобами музично-театрального мистецтва з методологічними прийомами, які застосовуються в процесі сценічної постановки музично-театрального спектаклю. Одним із ефективних засобів досягнення цієї мети є, на наше переконання, конструювання елементів навчального матеріалу за принципом порівняння різноманітних творчих методик сценічних вирішень і постановочних практик окремих діячів музично-театральної сцени. Підпорядкований цьому принципу виклад мистецтвознавчого матеріалу сприяє не лише розширенню спектра методологічних знань студентів у сфері постановок музичних театралізацій, але й спонукає їх до аналізу запропонованих постановочних моделей та стимулює активну творчо-пошукову діяльність у майбутній фаховій роботі, зокрема у царині авторських розробок сценічних постановок дитячих музично-театральних вистав. Варто також додати, що окремі елементи цих методик цілком вірогідно можуть бути використані майбутніми вчителями музики в процесі підготовки та проведення різноманітних естетично-виховних музично-театральних заходів у школі.

Зауважимо, що в інформаційному матеріалі, призначеному для такого порівняльного викладу, висвітлюються різноманітні методи сценічної реалізації художнього матеріалу вистави, а саме: режисерські концепції, способи акторського вирішення, хореографічного трактування та художньо-декоративного забезпечення спектаклю.

Певний специфічний підхід до орієнтовної організації змісту теоретико-мистецтвознавчого матеріалу лекції на тему „Особливості створення сценарію музично-театрального заходу” обґрунтовується необхідністю забезпечення студентів не лише інформацією стосовно композиційних складових сценарної партитури (експозиція, зав'язка дії, кульмінація, розв'язка дії, фінал), але й матеріалом з питань методики роботи над сценарієм. Так, наприклад, майбутнім керівникам дитячої музично-театральної творчості варто знати характерні особливості конструювання оригінального (авторського), компілятивного (створеного із текстів різних авторів, запозичених сценарних ходів, сюжетів тощо) та комбінованих (поєднання двох вищезазначених типів) сценаріїв.

Крім того, особливо значущим для майбутньої діяльності вчителя музики у сфері організації процесу учнівської музично-театральної діяльності є знання методів сценарної

роботи, які слід з'ясувати на цьому лекційному занятті. Необхідність їх вивчення зумовлюється об'єктивною потребою фахівця досліджуваного спрямування у володінні матеріалом стосовно варіантів трансформації музичного образу у яскраву та виразну художньо-драматургічну форму, гідну сценічного втілення. Це, зокрема, метод перевірки проблеми відображення, який передбачає вивчення стану об'єкта уваги, його актуальності, новизни, розробленості; метод образного втілення проблеми, який відповідно до принципів відображення матеріалу умовно розподіляється на асоціативний, метод відображення за аналогією та метод алогізму.

Окремого висвітлення заслугове й методичний підхід до проведення лекційних занять, у процесі яких розглядатимуться питання психології дитячої музично-театральної діяльності.

Застосування такого підходу зумовлене метою максимального зосередження уваги студентів на складному для сприйняття теоретичному матеріалі з питань психології театральної діяльності, забезпечення сталого інтересу до опанування ними цих знань, а також показу майбутнім керівникам музично-театральної діяльності учнів варіантів перспективного застосування цієї інформації в процесі безпосередньої фахової роботи у школі.

Так, опанування студентами лекційного матеріалу доцільно здійснювати у формі проблемної подачі інформації. Для цього викладачем, який проводить заняття, можна застосувати окремий фрагмент відеоматеріалу із записом певного музично-театрального твору або вербальний опис уривка музично-драматичного твору, відомого студентам унаслідок самостійного відвідування музичного театру або ж перегляду будь-якої телевізійної версії музичного спектаклю, що містить певну проблему. Зміст цієї проблеми окреслюється психологічними засадами здійснення акторського трактування певної ролі та інструментарієм психологічного впливу як на виконавців, так і на глядачів вистави музичного театру. Процесуально це має відбуватися таким чином: спочатку пропонується ілюстрація проблемного матеріалу з наступним зазначенням проблемного елемента, а згодом – висвітлюються науково-обґрунтовані шляхи з'ясування цієї проблеми.

Так, унаслідок з'ясування проблем психології музично-театрального виконавства студенти мають усвідомити, що перед безпосереднім акторським втіленням персонажа на сцені відбувається тривала і копітка робота з ідентифікації актора з тією людиною, яку він грає на майданчику: вживання у спосіб життя, характер, історичну та суспільну атмосферу того часу, з'ясування мотивів саме такої поведінки (розуміння причин та бачення наслідків цієї поведінки) тощо. Центральним стрижнем вивчення матеріалу лекції має стати ознайомлення студентів із зауваженнями К.С.Станіславського щодо структури та змісту роботи актора над роллю, які є узагальненням сценічної практики та досліджень психологічної науки. Важливою є інформація, що висвітлює питання співвідношення свідомого та підсвідомого в процесі акторського виконавства, зокрема досліджуваної К.С. Станіславським психологічної категорії „підсвідомої” дії, покликаної ефективно забезпечувати конкретні завдання зовнішньої психотехніки актора.

Цей методичний підхід застосовується й у процесі лекційного заняття на тему „Психологічні засади дитячої театральної гри”. Тут постановка проблеми потребує деякого уточнення, а саме: концентрації її у сфері специфіки поведінки дітей в процесі здійснення музично-театральної діяльності, яка широко виявляється під час перегляду відеоматеріалу, зокрема певної постановки дитячого музичного театру або аналізу самостійно відвіданих студентами дитячих музично-театральних вистав.

Унаслідок вивчення матеріалу цієї лекції студенти мають дійти висновку, що музично-театральна діяльність є одним із оптимальних засобів розвитку естетичних якостей школярів. Так, студентам необхідно знати, що природність поведінки учасників дитячої музично-театральної діяльності ґрунтується на генетичній спорідненості її із дитячою

сюжетно-рольовою грою. Крім того, музично-театральна діяльність, заснована на ігровій діяльності, безпосередньо пов'язує творчий процес із особистими переживаннями дитини.

Мета третього розділу спецкурсу „Основи педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів” полягає у передачі студентам певної системи знань про специфіку керівництва музично-театральною діяльністю учнів, а також ознайомлення їх із методикою та методичними прийомами використання музичних театралізацій у естетико-виховній роботі зі школярами.

Зміст навчального матеріалу слід концентрувати у площині теоретичної інформації, яка стосується питань теорії та практики використання мистецтва музичного театру в естетичному вихованні школярів (у минулому та сучасному, вітчизняний та закордонний досвід), специфіки музично-театральної діяльності дітей різних вікових категорій, а також методики використання музичних театралізацій у естетично-виховній роботі зі школярами.

Наприклад, матеріал лекції „Використання засобів музично-театрального мистецтва у естетичному вихованні школярів” має торкатися питань теоретичного осмислення та практичного застосування музичних театралізацій передовими представниками музично-педагогічної спільноти. Так, зокрема, в процесі лекційного заняття доцільно висвітлити загальну педагогічну концепцію та вивчити методичний інструментарій системи австрійського композитора та педагога Карла Орфа, за якою народна музика спрямовується до сценічної гри і ґрунтується на принципі триєдності музики, слова та руху (одна із ознак музичної драматургії).

Спеціального виокремлення потребує навчальний матеріал, що стосується методичних підходів до вирішення проблеми естетичного виховання дітей засобами музично-театрального мистецтва вітчизняними музичними педагогами.

Так, досить значущим для збагачення обсягу педагогічних знань студентів є вивчення творчого доробку М.Леонтовича, зокрема фрагментів пісенного музично-ігрового фольклору, представлених у його „Практичному курсі навчання співу”. Внаслідок з'ясування різноманітних аспектів творчо-ігрових трактувань композитором народної музики студенти мають усвідомити, що народна пісня завжди містить елемент імпровізаційності, а отже, створює простір для постановки перед дітьми різноманітних творчих завдань, дає їм можливість бути співавторами. Це активізує творче начало дитини та загалом сприяє розвитку її естетичних якостей.

Лекція на тему „Педагогічне значення музично-театральної діяльності школярів” орієнтована на знайомство майбутніх учителів музики із основними функціональними характеристиками мистецтва музичного театру у сенсі виховного впливу на учнівську аудиторію. Окремо слід висвітлити психолого-педагогічний інструментарій формування естетичної сфери учасників дитячої музично-драматичної творчості.

Внаслідок розгляду теми „Характерні особливості музично-театральної діяльності учнів” студенти мають дійти висновку, що ефективність музично-драматичної діяльності школярів безпосередньо залежить від специфіки вікового розвитку учасників.

Шляхи утворення таких переконань у студентів лежать у площині спеціального конструювання психолого-педагогічного та мистецтвознавчого навчального матеріалу. Так, зміст цієї лекції має передбачати розгляд питань про принципові підходи до керівництва музично-театральною діяльністю школярів окремих вікових груп. До таких принципів, наприклад, належить адекватність рольових пропозицій віковій свідомості учасників. Керівник дитячої музично-театральної творчості повинен знати, що школяреві потрібно пропонувати лише адекватні віковим можливостям завдання для перевтілення. Дитина має з власного досвіду виокремлювати необхідні особливості поведінки персонажа, розуміти мету своїх сценічних вчинків тощо. Студентам належить чітко усвідомити, що форми театральної реальності мають підпорядковуватись віковим інтересам дітей-учасників та глядацької аудиторії.

Узагальнюючи виклад орієнтовної змістової партитури та методичних засад пропонуваного лекційного спецкурсу „Основи педагогічного керівництва музично-театральною діяльністю школярів”, необхідно вказати, що ми розглядаємо його запровадження у навчально-виховний процес музично-педагогічного факультету як об’єктивно необхідний елемент вдосконалення підготовки майбутніх вчителів музики до естетичного виховання школярів засобами музичного театру, який забезпечує міцне теоретичне підґрунтя такого сегменту їх професійної музично-педагогічної діяльності та вільну орієнтацію у специфічному музично-театральному, мистецько-психологічному та мистецько-педагогічному інформаційному полі.

Список використаних джерел

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка / В. Ц. Абрамян. – К. : Лібра, 1996. – 224 с.
2. Гризоголазова Т. Формирование нравственного опыта младших школьников средствами музыкальной сказки : дис...канд. пед. наук / Т. Гризоголазова. – К., 1994. – 187 с.
3. Дубина Л. Г. Викладання мистецьких дисциплін з елементами театральної педагогіки / Л. Г. Дубина // Мистецтво та освіта. – 2001. – № 4. – С. 25-38.
4. Зязюн І. А. Всеукраїнська державна комплексна програма естетичного виховання / І. А. Зязюн // Вісник АПН України. – 1993. – № 1. – С. 41-43.
5. Масол Л. Концепція загальної мистецької освіти / Л. Масол // Мистецтво та освіта. – 2004. – № 1. – С. 2- 5.
6. Миропольська Н. Є. Театральне мистецтво в школі / Н. Є. Миропольська // Мистецтво та освіта. – 2002. – № 1. – С. 25-27.
7. Хлебнікова Л. Опера в школі / Л. Хлебнікова. – К. : Музична Україна, 1969. – 190 с.
8. Щолокова О. П. Основи професійної художньо-естетичної підготовки майбутнього вчителя / О. П. Щолокова. – К. : ВІПОЛ, 1996. – 172 с.

This article is devoted to the methodical principles and concepts of the formation of the informative content competencies future teachers in the field of educational leadership musical theater school activities.

Key words: *aesthetic education, musical theater, students, theoretical knowledge, a special course, technique.*

УДК 785.1(477.43)(092)

Маринін І. Г.*

ОСНОВНІ ЧИННИКИ ТА ПЕРІОДИЗАЦІЯ НАПРЯМІВ-ТЕНДЕНЦІЙ ФОРМУВАННЯ РЕПЕРТУАРУ ПОДІЛЬСЬКОГО АНСАМБЛЮ ТРОЇСТИХ МУЗИК ОЛЕКСІЯ БЕЦА

У статті висвітлені основні чинники та напрями-тенденції формування репертуару подільського ансамблю троїстих музик «Подільські акварелі» Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка під керівництвом подільського композитора Олексія Беца.

Ключові слова: *ансамбль троїстих музик, народно-інструментальна музика, концертний репертуар ансамблю.*

У сучасних умовах відродження національно-культурних традицій в Україні особливого значення набуває збереження, вивчення та відродження духовної спадщини, невід’ємною складовою частиною якої є народно-інструментальна музика. Величезне неоціненне багатство художньо-образного світу фольклору Південно-Західного Поділля, його висока духовна цінність спонукають до збереження своїх автентичних національних джерел, вивчення і відтво-

* © Маринін І. Г., 2012